

[Bertel Dahlgaard.]

tror jeg nok, der efterhånden tvivler om, hvorvidt den fuldkomne partipolitiske behandling af disse spørgsmål, der finder sted i det pågældende blad, gavner deres sag, og denne tvivl tror jeg er berettiget. Der må være en kant med hensyn til usaglig behandling af spørgsmål med den rækkevidde, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Weikop mere end antydede, at det faktisk havde vist sig, at gennemførelsen af denne afgift ingen valutamæssig indflydelse havde haft. Det kan det ærede medlem jo ikke mene. Sammen med andre foranstaltninger betød gennemførelsen af denne afgift i foråret 1955, at valutaderouten standsede, og at der i det følgende år oparbejdedes en valutabalance, der var 300 mill. kr. bedre end året forud.

Nu ved det ærede medlem meget vel, at der er indtruffet forskellige begivenheder ude i verden i løbet af de sidste tre fjerdingår, som har ramt Danmark meget hårdt i valutamæssig henseende, men det ærede medlem ved også, at disse ulykkelige virkninger ville være blevet meget større, såfremt denne lovgivning ikke havde eksisteret, og såfremt den ikke havde bevirket en nedsættelse af forbruget, af købeevnen. Det interessante var, at det ærede medlem faktisk selv var ved at bevise det ved sin mærkværdige omtale af tæppeskatten. Det var en højst ejendommelig historie, men jeg hørte måske forkert? Var det ikke for et tæppe til 400 kr., man var oppe på en skat på 240 kr.? Var det ikke sådan noget? Hvordan en 10 pct.s afgift kan føre til et sådant regnestykke, begriber jeg ikke.

Jeg må altså sige det ganske åbent, som det er: man tør ikke i dette øjeblik — i hvert tilfælde sikkert ikke uden for retsforbundet — gå til en ophævelse af disse afgifter.

Aksel Larsen: Nu bliver jeg nødt til at sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som er så meget vidende, at dér tager han fejl. Vi tør i hvert fald godt gå til ophævelse af tekstilafgifterne, så retsforbundet er ikke helt alene om det.

Vi har hele tiden været modstandere af denne tøjsskat, vi har opfattet den på samme måde som den tøjsskat, vi havde under krigen og besættelsen, og som af dens egen

opfinder blev karakteriseret som den lede skat, og vi har ved adskillige lejligheder stillet forslag om, at denne omsætningsafgift på tekstilvarer, som man populært kalder tøjsskatten, skulle bortfalde. Vi kan derfor naturligvis støtte det forslag, der er stillet her om, at den aftrapning, der er givet den højtærede minister bemyndigelse til ved lovforlængelsen, påbegyndes nu.

Jeg vil i øvrigt med det samme erindre om, at da man i sin tid gennemførte tøjsskatten, sagde man, at det var bare noget, der skulle vare to år, så ville det hele være i orden; så ville Danmarks valuta være reddet, så skulle befolkningen blive befriet for at bære denne tunge byrde. I fjor kom man så med en lov, som man formelt påstod var en lov om afvikling, men som reelt betød en forlængelse af tøjsskatten på ubestemt tid. Jeg sagde allerede dengang — det har jeg ikke noget imod at gentage nu — at det er forståeligt, at man gjorde det, for man regnede med, at der skulle være valg i foråret 1957, og det var praktisk at have gennemført en forlængelse af en skattelov i god tid inden valget, så vælgerne så vidt muligt havde glemt det.

Jeg kan ikke dele betænkkelighederne ved at afvikle omsætningsafgiften på tekstilvarer. Den højtærede finansminister siger, at vi har i finansloven regnet med indtægten for hele finansåret. Ja, der er måske regnet med så mange ting i finansloven, men forudsat at ændringer bliver nødvendige, har vi jo tillægsbevillingsloven, så det klarer sig nok. Hvis det virkelig er sådan reelt, at den højtærede finansminister har regnet med at have sikkerhed for at få tøjsskatten for hele finansåret 1957-58, forekommer det mig, at han ikke har optrådt, skal vi være forsigtige og sige helt klart, da vi fik lovforlængelsen i fjor, for da hed det sig, at det var en bemyndigelse til at iværksætte en aftrapning. Nu får vi altså realiteten at vide, nemlig at han har opfattet det som en bemyndigelse til ikke at iværksætte aftrapningen, i hvert fald ikke før om et år, og hvordan det går om et år, ved vi ikke.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at det var med smerte, at det radikale venstre i sin tid stemte for tøjsskatten. Jeg ved ikke, om de gjorde det med smerte eller ikke med smerte. Men jeg ved i hvert